

skæringen mod Syd, og det er saa absolut i Favør af dem, der gaa ud paa at lægge Gennemskæringen mod Nord, at det Forslag om at lukke Nymindegabstrømmen, om hvilket den ærede Ordfører for Regeringspartiet (P. Th. Nielsen) sagde, at det er det, alle ere enige om — hvad jeg i Parentes bemærket ikke tror, f. Eks. Ingeniør Berg er absolut ikke enig i det —, er netop det eneste afgørende, saaledes som Hr. Ledgaard fremfører i den Henvendelse til Rigsdagen, som er indsendt af Ringkøbing Handelsforening om Udløbsforholdene ved Ringkøbing Fjord. Det er betegnende, at hvis dette Lovforslag gennemføres, er dermed Udløbet ved Nymindegab mod Syd lukket, det er endelig og afgjort lukket. Den Kamp, som Nymindegab, specielt med det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen) som Ordfører, har ført i denne Sag, er endt, Nymindegab er slaaet ihjel. Jeg siger ikke, at det ikke er rigtigt, jeg siger kun, at det tyder paa, at der er noget i dette Lovforslag, som har Tendens til at præjudicere en senere Afgørelse, og paa den anden Side kan det ikke nægtes, at naar Hvide Sande nu styrkes ved dette Udløb, som her er Tale om, lægger man et Plus til Hvide Sande; og skal man bagefter gøre det om, er der lagt nogle Penge der, som ere spildte. Thi hvis man skal gøre det om, skal der, som Betænkningen oplyser, yderligere en Bekostning af 75,000 Kr. til, og saa bliver det en samlet Udgift af ca. 1,070,000 Kr., medens man ved at lukke øjeblikkelig, saaledes som det bl. a. er foreslaaet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), kan slippe med en Udgift af 3—500,000 Kr. straks. Men naar man har gjort det, tror man saa ikke, at Vægtskaalen med det samme tynger til Fordel for Udløbet ved Hvide Sande?

Jeg tror derfor, at denne Sag er præjudiceret ved det her foreliggende Lovforslag. Men af den Grund var der i og for sig ikke noget i Vejen for, at Lovforslaget kunde anbefales, og derfor vil jeg opholde mig nogle Øjeblikke ved selve Lovforslaget, hvor jeg naturligvis ikke kan være specielt sagkyndig, men hvor jeg kan tænke, som en almindelig Lovgiver er forpligtet til at tænke. Jeg beder Tinget lægge Mærke til dette, at Lovforslaget direkte gaar ud paa, hvad jeg vil kalde en Sikring af Hvide Sandes Udløb, men baade i selve Lovforslaget, i dets Titel, i dets Formulering og i Betænkningen tales der aldeles tilbagetrædende om det, som er

Hovedsagen, nemlig det at sikre Ringkøbing Fjord mod Oversvømmelser. Det er, som om Ingeniørerne, eller maaske den gaadefulde, have været beskæftigede med dette at sikre, at ikke selve Udløbet — maa jeg bruge det Ord — gik i Stykker, og derunder have tabt Følingen med dette, at det er dog til syvende og sidst ikke Udløbet, det kommer an paa, Udløbet er jo kun Midlet, men Maalet er selve Fjorden og Fjordens Vande. Nu er der foreslaaet et Udløb af den Karakter, at det vist er rigtigt, at naar man giver det et konstant Tværprofil af 200 Meter, saa er der tilstrækkelig Dybde og tilstrækkelig Bredde til at afvande Vandet indefra. Men det forekommer mig, at man ikke har ført noget Bevis for, at den Indstrøm, som ved Stormen den 5.—6. November var lige ved at fremkalde en Katastrofe, ikke til Trods for det sikrede Udløb kan fremkalde en ny Katastrofe. Der er paa nogle faa Linier — ganske betegnende for den Maade, hvorpaa Betænkningen er skreven — hen mod Slutningen henkastet en Opgørelse af den Fare, der kan komme, selv om man faar det sikrede Udløb. Man henviser til den bekendte Storm i 1895. Jeg skal ikke trætte med Tallene, det behøves ikke i mindste Maade, man kan godt forstaa Resultatet, som det staar i Betænkningen, ud af Ordene selv. De gaa kort og godt ud paa, at det egentlige Agerland vil neppe blive bragt i Fare i Fremtiden, men de omtalte Enge, som det her drejer sig om, ville kunne blive oversvømmede selv med den nye Ordning. Hvor mange Kvadratmil disse Enge ere, har jeg foreløbig ikke kunnet skaffe oplyst, men en nøgtern Opremsning af Navnene vil dog maaske kunne give de Herrer et Indtryk af, hvor meget det her drejer sig om. Disse Enge ligge ved Tipperne, Skidenbugt, Nyværn, Gødelen, Gammelværn, Skernaamundingen, Velling Marsk og Venneraa, Stadil Fjord, Søndervig og Klegod, Lyngvig, Aargab og Haurvig og Nymindestrømmen Syd for Gødelen. Det vil sige, at det bogstavelig talt er hele Omkredsen af Ringkøbing Fjord, der er i Fare, hvad Engene angaar, selv om det sikrede Udløb virkelig skaffes til Veje.

Jeg maa maaske dertil føje, at selve denne Kommission, der har udtalt sig her, tager et udtrykkeligt Forbehold om, hvorvidt dette Forslag, som nu er forelagt af Regeringen, i Virkeligheden byder en tilstrækkelig Sikring. Den siger: „hvorvidt de foreslaaede Arbejder alene ville være tilstrækkelige som en endelig Ordning, derom